1866-03-24

Afsender

Nanna Rygaard

Modtager

Jens Brask

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

Dokumentindhold

Afventer transskription

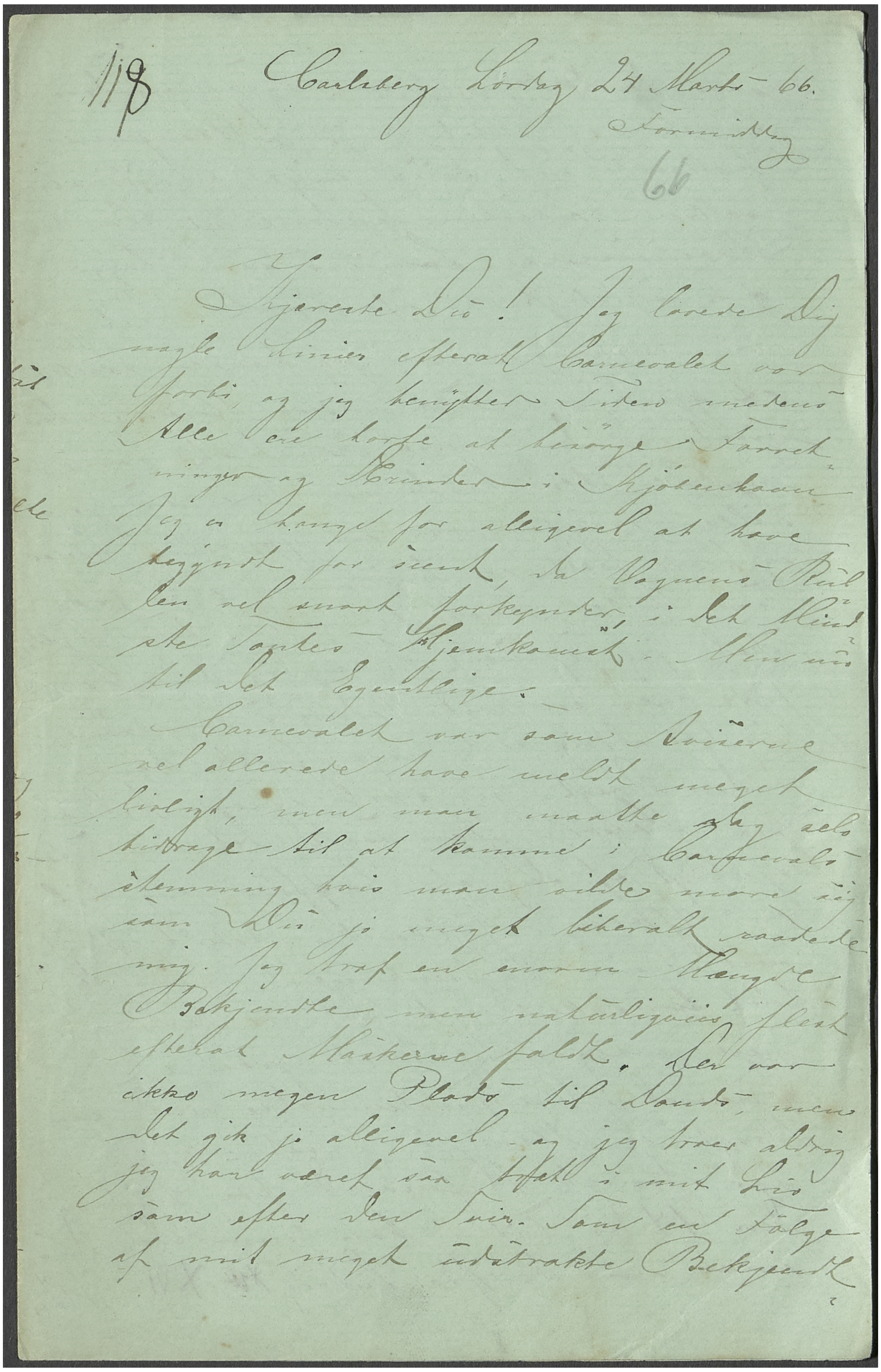

Carlsberg Lørdag 24 Marts 66.
Formiddag

Kjæreste Du! Jeg lovede Dig nogle Linier efterat Carnevalet var forbi, og jeg benytter Tiden medens Alle ere borte at besørge Forretninger og Ærinder i Kjøbenhavn. Jeg er bange for alligevel at have begyndt for seent, da Vognens Rullen vel snart forkynder, i det Mindste Tantes Hjemkomst. Men nu til det Egentlige.

Carnevalet var som Aviserne vel allerede have meldt meget livligt, men man maatte dog selv bidrage til at komme i Carnevalsstemning hvis man vilde more sig som Du jo meget liberalt raadede mig. Jeg traf en enorm Mængde Bekjendte men naturligviis flest efterat Maskerne faldt. Der var ikke megen Plads til Dands, men det gik jo alligevel og jeg troer aldrig jeg har været saa træt i mit Liv som efter den Tour. Som en Følge af mit meget udstrakte Bekjendt-

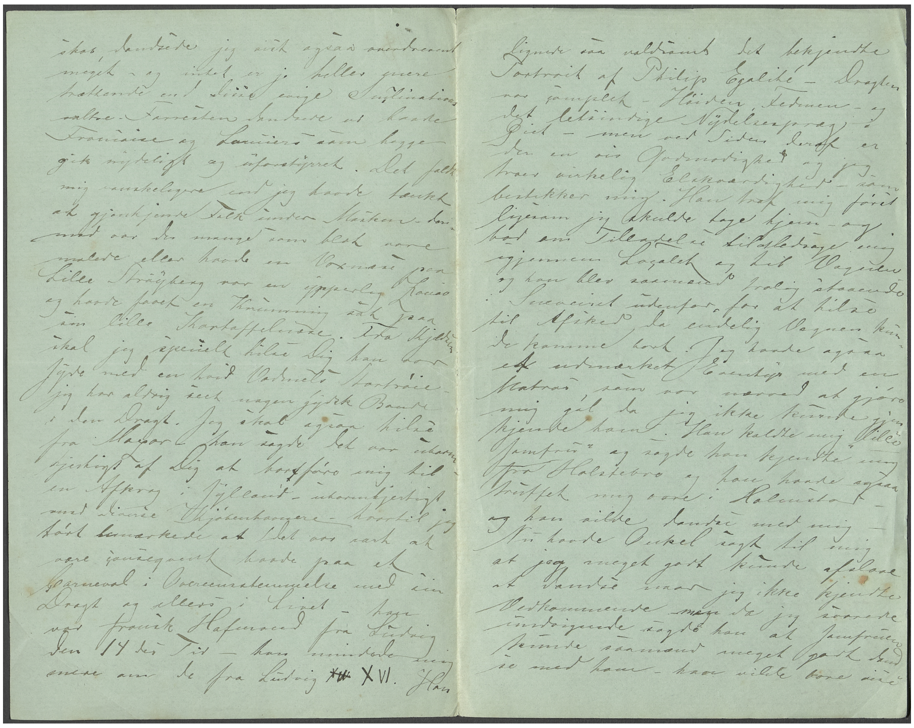

skos, dandsede jeg nok ogsaa overdrevent meget – og intet er jo heller mere trættende end disse evige Inclinationsvalse – Forresten dandsede vi baade Française og Lanciers som begge gik nydeligt og uforstyrret. Det faldt mig vanskeligere end jeg havde tænkt at gjenkjende Folk under Masken – desuden var der mange som blot vare malede eller havde en Voxnæse paa. Lille Strøyberg var en ypperlig Kineser og havde faaet en Krumning sat paa sin lille Kartoffelnæse. Fra Skjoldag skal jeg specielt hilse Dig han var Jyde med en hvid Vadmels Kortrøie – jeg har aldrig seet nogen jydsk Bonde i den Dragt. Jeg skal ogsaa hilse fra Major – han sagde det var ubarmhjertigt af Dig at bortføre mig til en Afkrog i Jylland – ubarmhjertigt mod disse Kjøbenhavnere – hvortil jeg kort bemærkede at det var rart at være jævngaaet baade paa et Carneval i Overensstemmelse med sin Dragt og ellers i Livet – han var Fransk Adelsmand fra Ludvig den 14des Tid – han mindede mig snare om de fra Ludvig ~~XV~~ XVI. Han

lignede saa voldsomt det bekjendte Portrait af Philip Egalité – Dragten var complet – Høiden, Ledemen – og det letsindige Nydelsesdrag i Øiet – men ved Siden deraf er der en vis Godmodighed og jeg troer virkelig Elskværdighed – som bestikker mig. Han traf mig først ligesom jeg skulde tage hjem – og bad om Tilladelse til at ledsage mig igjennem Localet og til Vognen og han blev saamænd troligt staaende i Snevejret udenfor, for at hilse til Afsked da endelig Vognen kunde komme bort. Jeg havde ogsaa et udmærket Eventyr med en Matros som var nærved at gjøre mig gal da jeg ikke kunde gjenkjende ham. Han kaldte mig "lille Jomfru" og sagde han kjendte mig fra Holstebro og han havde ogsaa truffet mig ovre i Holmstad – og han vilde dandse med mig – Nu havde Onkel sagt til mig at jeg meget godt kunde afslaae at dandse naar jeg ikke kjendte Vedkommende – men da jeg svarede undvigende sagde han at Jomfruen kunde saamænd meget godt dandse med ham – han vilde være sine mig dette her. Og dermed tog han sin Portemonnaie op og udtog og rakte mig mit eget Visitkort – tilskrevet med min egen Haand. Han dandsede udmærket og kaldte sig Peter Sukker-bager og jeg gjættede rundt i mit hele Bekjendtskab – og bad tilsidst om at see hans Hænder – jeg troede det var Vallö – men der var ingen Ring. Efter Demaskeringen fortalte Emma mig at det havde været ham men han havde ligestrax klædt sig om i polsk Dragt. Saa var jeg med ham og Broderen Knud og Kone og en heel Deel andre Damer nede og drikke Champagne og Knud foreslog at drikke min og Halstebroes Skaal hvorpaa han forærede mig en Sölv-Tulipan – Han var meget morsom han havde en Svinetryne til Maske og Gulvskrubber og Klædebörster paa Ryg og Skuldre, Tandbörster og Neglebörster stukket ind i Töjet og betroede mig hemmeligt at han havde saa frygtelig mange Svinestier han kaldte sin Kone sin So og drak paa den lille Gris's Sundhed derhjemme.

Saavidt kom jeg igaar - da de Andre kom hjem og medbragte Dit Brev. Det er nu Søndag Formiddag den 25te og jeg sender i Tankerne en Hilsen til Cathinkas Fødselsdag som hun vel tilbringer i Holstebro. Jeg tænker Du har faaet nok af Carnevalsfortællinger og jeg selv er nu ogsaa træt deraf - Michael Lunn kom iaftes, saa debatteredes Carnevalslystigheden igjen - idag vente vi Fremmede til Middag - Lunds, unge Djørups, M. Steenstrups Vogelius's - Anna Schneider, Cand Bagge og Maleren Bloch - som jeg vist har fortalt er kommet hjem og har været her et Par Gange før. Naar Du undertiden har sagt at Du var skinsyg paa ham har jeg tænkt at det dog kun var Din Spøg. men den Gang Du ikke vilde med og at see hans Malerier opdagede jeg at der dog vist var nogen Alvor deri - jeg maa derfor ved denne Anledning erklære at der ej er mindste Grund dertil, jeg beundrer Geniet - men jeg kan aldrig overfor ham glemme Dig - kunde Du troe det?

Forresten er Familien her i alt Andet end Selskabshumeur - her er gaaet store

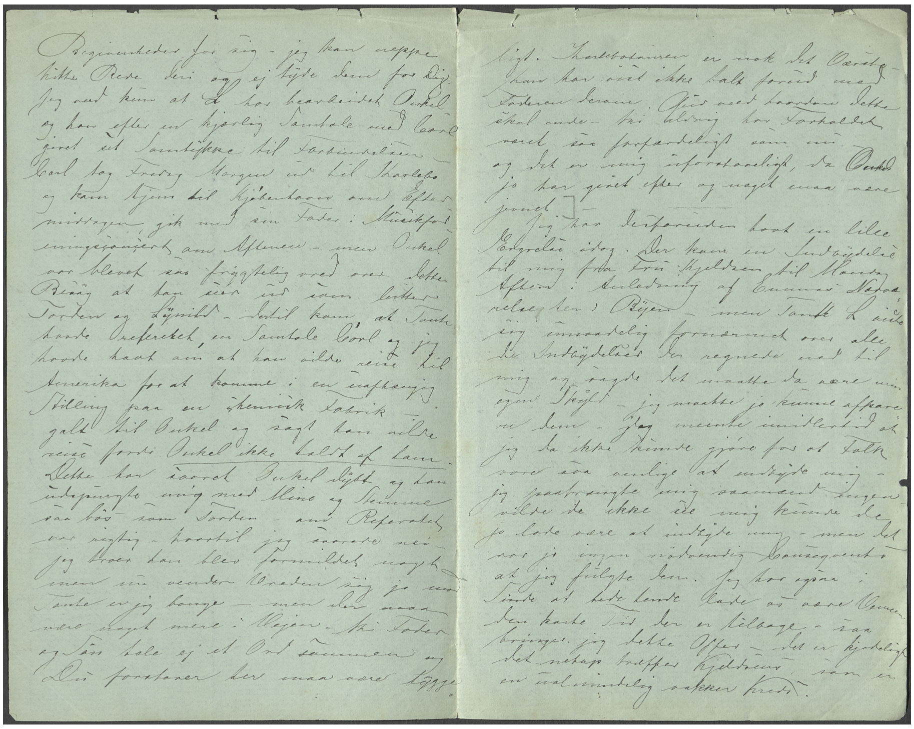

Begivenheder for sig – jeg kan neppe finde Rede deri og ej tyde dem for Dig. Jeg ved kun at L har bearbeidet Onkel og han efter en kjærlig Samtale med Carl givet sit Samtykke til Forbindelsen – Carl tog Fredag Morgen ud til Karlebo og kom hjem til Kjøbenhavn om Eftermiddagen, gik med sin Fader i Musikforeningsconcert om Aftenen – men Onkel var blevet saa frygtelig vred over dette Besøg at han saa ud som lutter Torden og Lynild – dertil kom at Tante havde refereret en Samtale Carl og jeg havde havt om at han vilde reise til Amerika for at komme i en uafhængig Stilling paa en chemisk Fabrik – galt til Onkel og sagt han vilde reise fordi Onkel ikke holdt af ham. Dette har saaret Onkel dybt og han udspurgte mig med Mine og Stemme saa høi som Torden – om Referatet var rigtig – hvortil jeg svarede nei jeg troer han blev formildet noget men nu vender Vreden sig jo mod Tante er jeg bange – men der maa være noget mere i Veien – thi Fader og Søn tale ej et Ord sammen og Du forstaaer der maa være tryggeligt. Karlebotouren er nok det Værste – han har vist ikke talt forud med Faderen derom. Gud ved hvordan dette skal ende – thi aldrig har Forholdet været saa forfærdeligt som nu og det er mig uforstaaeligt, da Onkel jo har givet efter og noget maa være givet] –

Jeg har desforuden havt en lille Ærgrelse idag. Der kom en Indbydelse til mig fra Fru Kjeldsen til Mandag Aften i Anledning af Emmas Nærværelse her i Byen – men Tante L viste sig umaadelig forundret over alle de Indbydelser der regnede ned til mig og sagde det maatte da være min egen Skyld – jeg maatte jo kunne afværge dem – Jeg meente imidlertid at jeg da ikke kunde gjøre for at Folk vare saa venlige at indbyde mig – jeg paatrængte mig saamænd ingen – vilde de ikke see mig kunde de jo lade være at indbyde mig – men det var jo ingen nødvendig Consequents at jeg fulgte dem. Jeg har ogsaa i Sinde at bede Tante lade os være Venner den korte Tid der er tilbage – saa bringer jeg dette Offer – det er kjedeligt det netop træffer Kjeldsens, som er en ualmindelig vakker Kreds.

Jeg havde forleden et meget langt Brev fra Mine – hün fortalte blandt Andet at Johan havde givet [illegible] i Commission at lade Vinding udsøge et Fortepiano til os – det var mageløst – jeg er saa umaadelig glad over det – Meyer sagde ogsaa at naar der nogen der forstod sig paa Instrumenter var det Vinding.

Jeg er saa glad over Bestemmelsen med [illegible] Gaard! Veed Du hvad jeg har tænkt, i jeg kunde ønske at anvende Pengene til min Fødselsdagsgave til Stöilsbetræk til de Nøddetræsmøbler og Chaiselonguen i den smukkeste Stue – grønt naturligviis – Differencen mellem Damask og Stöil vil rimeligt kunde dækkes dermed – og Nøddetræ uden Stöil vil kun see skaldet ud ligesom et Tilløb til Elegance.

Planen til Bryllupsfest kan være meget god – men jeg er overtroisk og holder ikke af Tirsdage ligesaa lidt som af Mandage – lee nu ad mig, men føi mig deri – da Foretagendet jo er temmelig vigtigt – at bestemme Dagen saa lang Tid i Forveien er mig uhyggelig – lad os tale om den, ubestemt hvilken Dag i Ugen efter Tintüe – nu maa jeg holde op for denne Gang – jeg faaer maaske endnu en Rivaf naar jeg kommer ned. Jeg hörte Tante komme hjem fra Spadseretouren.

Söndag Aften! Heldigviis er Alt gaaet temmelig fredeligt af og Aftenen endog livlig. Carl skulde bort Kl 8 han var bedt til Bal. Jeg maatte bort efter Bordet costumere mig i min Dragt fra i Torsdags og figurerede saaledes i den for Resten af Aftenen. Den gjorde umaadelig Lykke – Anna Schneider sagde jeg havde seet saa söd ud og Vogelius raadte mig til at staa Brud med den. Black gav mig ogsaa en Compliment for dens Skjönhed.

Jeg talte idag med Carl om Affairen og fik ud deraf at Carl havde sagt sin Fader at han ikke maatte vente nogen Forandring i Carls Tilböieligheder og at han aldrig vilde give Afkald paa Emilie. Hans Fader var bleven bedrövet men var kjerlig mod ham – men 2 Dage efter tog C til Karlebo og derover er Faderen nu saa vred eller vel egentlig frygtelig bedrö vet. Jeg veed neppe hvad jeg mere skal sige, det lader til at Alle ere enige om at de ikke passe til hinanden og at hun er for gammel og han aldeles Barn i sin Udvikling. Selv begge Doctorerne Djörup og Kaiser sige det Samme og mener at Partiet egentlig er lavet af Magnella og maaske af Emilie med og at Carl i hvert Fald er gaaet i Fælde. Det er en rædsom Sorg og et frygteligt Tryk paa Huset, forresten er Sagen temmelig bekjendt Linds have det fra Onkel – dette Sidste fortalte Onkel til Lind iaften

Jeg kommer til Kjeldsens imorgen Onkel og Tante ville nok til H Djörups

Jeg har holdt Flyttedag – Tante Idye kom og bad om at bytte Værelse med mig inat – hun kunde ikke sove for Blæsten. Nu slutter jeg derinde og sender en Hilsen til Alle de Kjære i Holstebro og ligeledes til Mariager – hils dem Alle og tak Din Moder og Mine for ~~H~~ Deres kjærlige Breve. Hils Johan!

Et Kys til Godnat fra
Din Søsteriö, Din Nanna.